

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

ZESDE JAARGANG

NUMMER 71, OKTOBER 2012

Geliefde familie,

In de afgelopen periode kregen wij een mail van één onze nichten. Zij schreef daar onder ander het volgende:

“Wij hebben ons ook aangemeld op de Slikketjes site. Het ziet er mooi en verzorgd uit!”

Dit doet ons deugd. Maar het is eigenlijk een compliment voor de systeembeheerder **Ariën Roozendaal** en voor de sitebeheerster **Lydia den Toom**. Door deze feliciteren wij dan ook **Ariën en Lydia** met dit compliment.

Wellicht is het een stimulans voor jullie allemaal, om meer de familiesite familievanderslikke.nl te bezoeken. Wist je dat deze site door familieleden ook wordt gebruikt als naslagwerk. Daarom als je wat te melden hebt zoals een verhuizing, meldt het aan **Lydia den Toom**, (mailadres: toom@kpnmail.nl) en zij zorgt er voor dat het op de site wordt verwerkt.

FOTO VAN DE MAAND

Wij weten niet of jullie deze foto al eerder hebben gezien. Het is een foto uit de hele oude doos. Dus daar moeten wij zeer zuinig mee zijn.

Familie van der Slikke omstreeks 1932

Het is een familiefoto uit 1932, en als wij het goed hebben was hier onze (o)pa 18 jaar oud.

Van links naar rechts:

Marinus onze vader of opa, zittend op de leuning van de bank is tante Bep, daarnaast (over-)grootvader van der Slikke, vervolgens staand is tante Nel, dan volgt (over-)grootmoeder van der Slikke en tenslotte tante Lina.

Tijdens deze periode krijgt (o)pa kennis met onze (o)ma.

Er valt natuurlijk heel veel te vertellen van deze periode, maar (o)pa heeft er in het boekje “Eren Abrams God” een en ander over geschreven. En dat hebben wij in de afgelopen periode in de Slikkertjes-Nieuwsbrief opgenomen.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

In de vorige nieuwsbrief hebben wij gevraagd wie er wat meer kon vertellen over **Nelly van Dorp**, halfzuster van **Oma van der Slikke- Don**. Nu blijkt dat (**Tante**) **Nel Bakker** veel van haar kan verhalen. Zij heeft dan ook een stukje ingezonden. Bij dezen.

Nelly van Dorp

Lieve familie,

Mij is gevraagd iets te schrijven over Nellie van Dorp en opa en oma van der Slikke. Toen ik geboren werd leefde Nellie van Dorp nog maar ik was te klein om dat te beseffen. Ik denk dat ze in 1935 overleden is. Niet aan TBC zoals (oom) Maarten dacht doch ze had een hartafwijking, ook had ze fieteldans. Op internet kun je vinden wat dat is, dan kun je niet stilzitten. Dat was erg vermoeiend vooral voor een hartpatiënt.

Nellie heette van Dorp doch ze was geen dochter van opa van Dorp.

Het was zo, oma van Dorp leerde een man kennen die nog vrijgezel was, ik weet zijn achternaam niet en ze kregen verkering en hij beloofde met oma (de weduwe Don) te trouwen. Maar oma had 3 kinderen en was zeer arm. Ze moest voor rijke lui wassen en strijken om aan de kost te komen. Dar deed ze al toen opa Don, de vader van oma van der Slikke nog leefde en ziek op bed lag want vroeger kreeg je geen uitkering.

Opa Don had wel TBC en lag in een klein kamertje op bed. Ze hadden een piepklein huisje, een klein kamertje en keukentje en zoldertje, alles even klein. Elke dag had oma Don wasgoed en dat moest gedroogd worden. In de winter binnen in het kamertje. Waslijnen tegen het plafond en het was er erg benauwd door het te drogen wasgoed. Daar lag die zieke man met de TBC in. Zeer ongezond.

Hij hoestte voortdurend en ook (o)ma van der Slikke die toen nog 5 jaar was kreeg zere ogen, daar is al over geschreven. Oma van Dorps eerste man is daardoor snel overleden toen (o)ma van der Slikke 6 jaar oud was. Oma van Dorp moest dus blijven wassen en strijken en die zware wasmanden wegbrengen.

Toen leerde ze dus de vader van Nellie kennen. Hij vaarde en zou nog één reisje maken naar Amerika om geld te verdienen voor de bruiloft en het gezin.

Oma wachtte en wachtte en het schip was allang terug maar die man niet. Hij was in Amerika van boord gegaan om daar goud te zoeken en op die manier aan geld te komen. Doch na een halfjaar was hij nog niet terug. Er is naar het consulaat geschreven om inlichtingen maar daar is niets uit gekomen en na een jaar is hij als vermist opgegeven.

nog één reisje

Oma van Dorp was vreselijk boos en ging naar zijn moeder om beklag te doen. Doch zijn moeder had daar ook verdriet over en zei dat dan ook. Daarna is oma van Dorp altijd met die familie bevriend gebleven en kwam ook wel bij een zus van hem(tante Aafje van Arum). Daar ben ik ook vaak geweest.

Echter oma van Dorp was toen ongehuwde moeder met een onecht kind zoals in de volksmond gezegd werd en moest hard werken voor de kost.

Opa van Dorp

Gelukkig leerde ze toen opa van Dorp kennen die haar met 4 kinderen getrouwd heeft en Nellie heeft toen de naam van Dorp gekregen. Het was vroeger een grote schande wanneer je ongetrouwd een kind had.

Ik heb alles uit oma's eigen mond gehoord en ze zei altijd, voor de hele wereld was ze een onecht kind maar voor mij was ze echt. Ze hield heel veel van haar en ook (o)ma van der Slikke en tante Annie en oom Kees Don. Ze had een lief karakter maar was eigenlijk altijd ziek.

Ze kreeg de mooie poppenwagen die op de foto staat die ik later nog gekregen heb. Ze is 13 jaar geworden. Oma van Dorp had veel verdriet toen ze overleden was. Tot zover over Nellie van Dorp.

De volgende keer zal ik iets over opa en oma van der Slikke de ouders van (o)pa van der Slikke uit Rehoboth schrijven.

Hartelijke groeten,
(tante) Nel Bakker- van der Slikke

HET ZIEKENHOEKJE

Zoals de vorige maal vragen wij nu allereerst weer aandacht voor **(oom) Cees van der Slikke**. Hij berichtte ons toen dat hij geopereerd moest worden en er erg tegenop zag. Inmiddels is **(oom) Cees** geopereerd. **(Tante) Hanna** heeft contact met **(oom) Cees** gehad en mailde ons het volgende.

Geliefde familie,

(Oom) Cees heeft mij gisteren (2 oktober red.) vanuit het ziekenhuis opgebeld en hij moest voor de 2° keer geopereerd worden. Vrijdag was hij ook al geopereerd aan een liesbreuk, maar het is niet goed gegaan. Cees dacht aanvankelijk dat hij naar huis mocht, maar de dokter kwam zeggen dat hij nog een keer geopereerd moest worden en dat viel vanzelf tegen!

Cees had het nog willen mailen, maar heeft hierdoor geen gelegenheid gehad. Ik heb hem gezegd het alsnog door te geven en dat het dan alsnog in de nieuwsbrief zal worden geplaatst.

(oom) Cees

Liefs van (tante) Hanna

Wij hebben begrepen dat velen van jullie (oom) Cees een kaartje hebben gestuurd. Hij waardeert dat zeer en dankt jullie daar hartelijk voor. Maar nu (oom) Cees wederom een moeilijke tijd doormaakt roepen wij jullie allemaal op om hem een kaartje te sturen. Hier volgt zijn adres.

(Oom) Cees van der Slikke

Oosterweezenstraat 309

1823 CN ALKMAAR

Telefoon:

072-515 3060

e-mail:

cornelisvanderslikke@tiscali.nl

Van **Lydia den Toom-van Krimpen** kregen wij de volgende melding voor de nieuwsbrief aangaande **Mirjam de Koning- van Krimpen**.

Mirjam

Hallo beste familie,

Even een berichtje aangaande Mirjam. Mirjam is namelijk een beetje beroerd aan toe. Ze heeft namelijk heel erg last van haar rug.

En nu moet ze zes weken rustig aan doen. Dus dat valt allemaal niet mee.

Nu is zij op 1 november jarig, dan wordt zij D.V. 42 jaar en wilde ik haar eigenlijk opgeven voor jarige van de maand, maar Naomi is ook jarig en die wil ik ook opgeven, dus...

Groetjes Lydia.

Zoals **Lydia** opmerkt, dat valt inderdaad niet mee als je als moeder van en gezin zes weken rust moet houden. Dus leek het ons beter haar in het ziekenhoekje te vermelden. Overigens, we hoorden dat gelukkig (tante) **Lydia van Krimpen** af en toe bijspringt. Maar toch, een kaartje om **Mirjam** een riem onder het hart te steken zal haar goed doen.

Het adres van **Mirjam** is: **M. de Koning- van Krimpen**

Zwanenkade 30

2925 AR Krimpen aan den IJssel

Telefoonnummer:

0180-514673

Mailadres:

dekonigaj@hetnet.nl

Dan kregen wij nog een mailtje van (tante) **Hanna van der Slikke**.

Lieve familie,

Mijn kleinzoon Ezekiel van Harry en Esther is donderdag 11 oktober in het Sophia Kinderziekenhuis geopereerd. Hij had een draai in zijn darmen waardoor hij altijd veel spuugde. Zij hopen nu dat dit is verholpen.

Gelukkig mocht hij afgelopen zaterdag weer naar huis.

Zouden jullie een kaartje naar hem willen sturen. Zijn huisadres is:

Ezekiel Vuijk,
Schorpioenstraat 16,
3318 TN Dordrecht.

Groetjes,

(tante) Hanna

Ezekiel in het ziekenhuis

Doen we.

GEBOORTE

Van **Berend-Jan en Joanne Zeevat- Stam** kregen wij de blijde mare dat zij jl. 29 augustus opnieuw vader en moeder zijn geworden. Een prachtige meid is het geworden met de roepnaam **Loïs**. Zij mailden ons het volgende.

Noa met haar zusje Loïs

Hallo allemaal,

Wij wilden jullie laten weten dat wij 29 augustus een dochtertje en zusje erbij hebben gekregen. Ze heet Loïs (Liza Louise) en het gaat heel goed met haar! Noa is er ook erg trots om een grote zus te zijn. Hierbij een foto van de beide zusjes.

Groetjes

Berend-Jan en Joanne Zeevat

Zoals altijd geven wij nu de betekenis van de namen.

Liza : Ik zweer bij God en ik ben genadig

Louise (Loïs) : Roemvoller strijder om een buit of in alle opzichte wijs en aangenaam. Het zijn mooie namen en we hopen maar dat zij deze namen waar mag maken.

Wellicht zijn er onder ons die **Berend-Jan en Joanne Zeevat –Stam** nog een kaartje willen sturen. Hun adres is:

**Beerend-Jan en Joanne Zeevat,
Kievietstraat 95,
3853 FJ ERMELO.**

Mailadres:

joannestam1@hotmail.com

Telefoon:

01841-266 185

Dan kunnen wij nu melden dat wij van drie gezinnen mails hebben ontvangen waar totaal vier baby's worden verwacht. Inderdaad, dit betekent dat bij één gezin een tweeling wordt verwacht en wel bij **Jaap en Bettine van der Kolk- Gerrets**.

Voor al deze gezinnen geldt dat zij, en in het bijzonder **Jaap en Bettine**, weer een drukke tijd tegemoet gaan. Allen van harte gefeliciteerd. Wij wensen jullie van harte toe dat het allemaal weer goed mag verlopen. En als de tijd daar is dat de baby's zijn geboren, dan horen wij dat graag zodat wij dat in de nieuwsbrief kunnen vermelden.

De eerste melding hebben wij ontvangen van (oom) **Cees** en (tante) **Elisabeth Mudde- van der Slikke**. Zij mailden ons het volgende.

Hallo allemaal,

Wij mogen jullie vertellen dat we weer voor de 22e keer Opa en Oma hopen te worden, want **Eline en Willem Snoeij- Mudde** verwachten hun 6e kindje, eind februari 2013.

Iedereen de hartelijke groetjes van
(Oom) Cees en (tante) Elisabeth

Verder kregen wij een mail van **Ariën en Marieke Roozendaal- van der Slikke**. Zij deelden ons het volgende graag mede.

Geliefde familie.

Wij maken graag bekend maken dat wij ons vierde kindje in april verwachten! We kijken er weer naar uit...!

Groetjes van
Arien en Marieke

Tenslotte kregen wij een mail van **Jaap en Bettine van der Kolk- Gerrets**. Van hen kregen wij de volgende mail.

Hallo beste familie,

Voor de nieuwsbrief hebben wij nog een nieuwtje. Als alles goed gaat hopen wij eind april een tweeling in onze armen te mogen houden! Gelukkig mag tot nu toe alles goed gaan, en wij hopen natuurlijk dat dat ook zo blijft. Maar een spannende en verwachtingsvolle tijd dus voor ons.

Groeten,

Jaap en Bettine van der Kolk

Met de bovenstaande berichten betekent dit dat het overzicht van de gezinnen waarvan wij weten dat daar een baby('s) word(t)(en) verwacht sterk uitbreidt.

Marten en Janneke Gerrets- Struijk, eind november.

Mauritz en Corine Vlot- Mudde, medio november.

Willem en Eline Snoeij – Mudde, eind februari 2013.

Arien en Marieke Roozendaal- van der Slikke, begin april 2013.

Jaap en Bettine van der Kolk- Gerrets eind april.

BIJDRAGE VAN.....

Dan krijgen wij nu een prachtige bijdrage van **Erica Vreugdenhil- van der Slikke**. Zoals jullie weten verblijft **Erica** met haar man en kinderen in Kenia en wel in de stad Nairobi. Zij zijn daarheen uitgezonden door de Gereformeerde ZendingsBond. (GZB). **Erica** beschrijft op een levendige wijze hoe zij daar de dagen doorbrengen. Een hele opgave.

*JacobJan, Erica;
Christhe (10), Davna (7), Joshan (bijna
4) en Matteo (bijna 4 maanden).*

Nairobi, 2 oktober 2012

Lieve familie,

Ons is gevraagd een stukje te schrijven over ons gezin. Wij zijn JacobJan Vreugdenhil en Erica Vreugdenhil- van der Slikke; onze kinderen heten Christhe (10), Davna (7), Joshan (bijna 4) en Matteo (bijna 4 maanden).

Sinds 2006 zijn we uitgezonden door de GZB (Gereformeerde ZendingsBond), waarbij we eerst twee jaar in Zuid-Sudan hebben gewoond (Rumbek) en daarna in Kenia (Nairobi).

JacobJan werkt voor Across, een christelijke hulporganisatie die ontwikkelingsprojecten heeft in 4 locaties in Zuid-Sudan. Across werkt 'holistisch', dat wil zeggen dat in de programma's sociaal-economische ontwikkeling gecombineerd wordt met de boodschap van het Evangelie. Jacob Jan werkte eerst als landbouwkundige, nu is zijn rol verschoven naar organisatie-adviseur.

Christhe zit op een internationale, christelijke school met een Amerikaans curriculum, de West Nairobi School. Ze zit in grade 6 (groep 8), heeft als vakken Bible, Science, Reading (engelse taal), Maths en World geography, music en PE (sport). En wat je in Nederland veelal na of naast school kan doen, krijg je hier op school als (keuze)vakken; Christhe zit op koor en krijgt viool- en gitaarles.

de West Nairobi School

Omdat Christhe niet op een Nederlandse school zit, doet ze thuis onder begeleiding het Wereldschoolpakket Nederlands van groep 8. Hier moet ze ook toetsen voor doen die we opsturen. Ze krijgt dan ook een rapport voor 'Nederlands', wat handig is als ze na dit jaar naar het voortgezet onderwijs gaat. Om haar kennis van de Nederlandse geschiedenis wat op te krikken (ze weet meer over de Amerikaanse presidenten en indianen dan haar ouders), beantwoordt Christhe vragen over het boekje "De canon van Nederland".

Embleem Nederlandse school

Davna en Joshan zitten beide op de Nederlandse school. Op de Nederlandse school zitten ongeveer 20 peuters en 60 basisschoolleerlingen, een hele kleine school dus, met een groot verloop. Wonen in een stad als Nairobi betekent dat je veel nieuwe mensen leert kennen, maar ook vaak vrienden weer vaarwel moet zeggen. Joshan zit nog op de peuterschool maar gaat na de herfstvakantie naar groep 1. Hij is een gezellige, bijdehante peuter die nodig wat meer uitgedaagd mag worden. Op het moment luistert hij eindeloos de luistercd's van Pluk van de Petteflet. Davna zit in groep 4; ze is de rustigste van ons allemaal, een sociaal meisje met veel vriendinnetjes en een goeie leerling.

De school is een IPC-school, International Primary Curriculum, wat globaal betekent dat ze 's middags leskrijgen volgens thematisch onderwijs. Met een groepje van ongeveer 6 moeders hebben we elke woensdagmorgen gebedskring, waarbij we bidden voor de school, voor onze kinderen en andere onderwerpen van gebed.

Zowat elke vrijdagmorgen drinken we als Nederlanders (met de liefhebbers) een kopje koffie in een restaurantje. Binnen de Nederlandse gemeenschap is er dus onderling veel contact met elkaar. Je merkt toch dat vriendschappen hier hecht en intensiever zijn, dat je elkaar meer opzoekt en soms ook nodig hebt omdat je hier geen familie hebt om op terug te vallen. Het is hier in Nairobi voor het eerst dat ik een niet-christen als vriendin kreeg en veel intensiever met niet-christenen omga en dus veel meer moe(s)t gaan nadenken over hoe ik christen ben in deze wereld, hoe je getuigt van je geloof en hoe we als christenen (al of niet) een verschil maken ten opzichte van niet-christenen.

En dan Matteo, onze nieuwste aanwinst, een zonnestraaltje! Als je al naar hem kijkt, lacht hij al. We genieten allemaal enorm van deze schattige mollige baby.

Matteo

O, en we hebben ook nog een hond, een Duitse herdershond, Shiba genaamd. Ze is 2,5 jaar oud en staat op het punt om te bevallen van haar eerste nest puppies. Een eenmalig project voor ons als gezin aangezien we onszelf in Nederland nog niet een hond zien uitlaten, wat is het, twee of drie keer per dag?

Brrr! Onze compound is groot genoeg dat Shiba er genoeg bewegingsvrijheid heeft en dus niet uitgelaten hoeft te worden. Voor de veiligheid is een hond echter wel nodig hier. Voor de kinderen een enorm leuke ervaring om een nest met puppies mee te gaan maken!

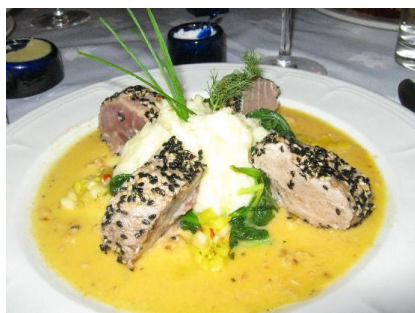
Met ons gezin bezoeken we op zondagmorgen de kerkdiensten van de Emanuel Baptist Church in Nairobi. Deze gemeente van ongeveer 300 man heeft een Amerikaanse oudere pastor en een Keniaanse jongere pastor.

We komen samen in een grote witte tent

We komen samen in een grote witte tent, zingen hymns en liederen onder begeleiding van piano en gitaar en luisteren naar een bijbelgetrouwe preek. Op zaterdagmiddag om de week hebben we bijbelstudiegroep, waarbij ook een bijbelgedeelte centraal staat en we zingen en bidden met elkaar.

Ook deze groep is natuurlijk heel internationaal. Het is heel bijzonder om hier in Afrika veel beter zicht te krijgen op hoe christenen uit allerlei delen van de wereld op hun eigen manier de bijbel lezen, hun christen-zijn beleven, en elkaar te vinden rondom hetzelfde geloof in de Heer en Verlosser Jezus Christus!

Vis met zelf gemaakte saus

Een ander aspect waarin het leven hier in Nairobi anders is dan in Nederland is natuurlijk het (groente). Je kunt pasta, aardappels, rijst krijgen en er je gerecht van maken, weliswaar zonder honigsausje, maar met een alternatief sausje uit Amerika, Zuid-Afrika o.i.d. of natuurlijk met je eigengemaakte saus. Alle niet-lokale produkten zijn wel twee tot 5 keer zo duur als in Nederland, behalve bloemen; een bosje (rode) rozen kost ongeveer 2 euro... die ik nu dus wat vaker krijg van Jacob :-).

Ons gezinsleven is veel hechter dan dat we in Nederland zouden hebben. We doen weinig zonder elkaar; en daar genieten we van. Zowieso moeten we vanwege de veiligheid natuurlijk onze kinderen overal heen brengen en halen, dus we weten altijd waar ze zijn. Maar de meeste vrije tijd, zaterdagen, zondagen, vakantiedagen brengen we met elkaar door, met of zonder andere bevriende families (waarvan de kinderen dan weer vrienden van onze kinderen zijn), zoals onze halfjaarlijkse kampeerweekenden; we doen vaak gezelschapsspelletjes, kijken een familiefilmpje, spelen een potje volleybal in de tuin, bezoeken vrienden.

We voelen ons daarin wel erg gezegend en Jacob en ik schrikken altijd een beetje van Nederland als we op verlof merken dat onze ouder wordende dochters dan erg uithuizig worden. Tja, we zullen ze wat meer moeten leren loslaten als we misschien aan het einde van dit cursusjaar ons weer in Nederland gaan settelen....

Ga met God!

Een hartelijke groet namens
JacobJan en onze kinderen,

Erica Vreugdenhil-van der Slikke

Erica, bedankt voor je bijdrage. Je hebt ons even bij jou in de keuken laten kijken. Wij zijn onder de indruk van al hetgeen jullie doen. Wij wensen jullie veel sterkte maar bovenal dat jullie werk gezegend mag worden.

OPROEP

Naomi

Van Naomi Klomp-van Krimpen kregen wij een mail met de volgende oproep. Ben je geïnteresseerd, dan is dit een mooie gelegenheid om daar gebruik van te maken. Succes.

Hallo allemaal,

Binnenkort wordt er een kapperscursus gegeven!
Het zijn twee avonden van 18.30 uur tot 23.00 uur.

Het eerste half uur van de eerste avond theorie, daarna praktijk.
Het enige wat u mee moet brengen zijn twee mensen die model willen zitten.
Het zou handig zijn als het modellen zijn die u graag zou willen leren knippen.

De kosten zijn €85,-
Scharen en benodigdheden brengt de lerares mee, die eventueel later gekocht kunnen worden. (is niet verplicht)

De cursus wordt gegeven bij:

Naomi Klomp
Gerard Doustraat 16
2902 GJ Capelle aan den IJssel
010-4501390
nyklomp@hotmail.com

Je hoeft geen kappersspullen mee te nemen.

Ben je geïnteresseerd? Meld je dan aan voor 19 oktober 2012 bij Naomi Klomp. Zodra er genoeg aanmeldingen zijn (8 mensen) wordt de datum bekend gemaakt.

Kijk gerust voor meer informatie even op piekoobello.nl

Wie weet tot gauw,

Groetjes Naomi

En nu maar hopen dat er genoeg aanmeldingen komen.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Dan komt nu de zevende bijdrage van **(tante) Bartelien**. Het is haar laatste bijdrage dus moesten wij op zoek gaan naar een ander broer of zus die iets wil schrijven over haar jeugd. Maar het is ons gelukt. Het doet ons een genoegen dat wij kunnen melden dat **(tante) Elisabeth Mudde- van der Slikke** bereid is gevonden om wat stukjes over haar jeugd te schrijven. Wij wensen haar dan ook in deze veel succes.

Dan komt nu de laatste bijdrage van **(tante) Bartelien**.

Lieve familie,

Dit wordt voor mij de laatste aflevering. Herinneringen genoeg, maar je kunt niet alles delen! De dierbaarste herinneringen, voor mij, zijn die welke te maken hebben met de dingen aangaande de Eeuwigheid.

Dat onze (groot-)ouders ons brachten onder de leer der Zaligheid, daar kunnen we niet dankbaar genoeg voor zijn!

*Het oude Dijklaan kerkje
(inmiddels gesloopt)*

Dan gaan mijn gedachten naar de Dijklaankerk in Vlaardingen.

Daar bezochten wij de zondagschool. Je moest daar elke zondag een psalmversje leren en opzeggen. Deed je dit goed dan kreeg je een bijbelplaatje. Die kon je in een boek vol Bijbel verhalen plakken en die wilde je natuurlijk “vol” krijgen. Door te ruilen lukte dit meestal wel.

Voor het kerstfeest moest je een hoofdstuk, of een gedeelte daarvan, uit de Bijbel uit je hoofd leren. Met het kerstfeest werden willekeurig kinderen naar voren geroepen en vroeg men of je het geleerde op durfde en wilde zeggen. Deed je dit goed, dan kreeg je een gulden! De eerste keer wist je dat nog niet, maar was je een keer geweest dan hoopte je een volgend jaar weer te mogen opzeggen! Ook kreeg je een boek en een sinaasappel, waar je o zo blij mee was.

Maar de meeste indrukken heb ik ervaren als moeder (oma) vertelde wat de Heere aan haar ziel deed of gedaan had. Dan leek het wel of de Heere zelf in de huiskamer aanwezig was, dan hing er een vrede in de lucht! Ik kan het niet anders zeggen dan dat ik dan verlangde om zó ook een kind van de Heere te mogen worden.

Als we in de week 's avonds naar ds. Van de Breevaart in het Rode Kruis gebouwtje gingen, kwam dominee na de dienst altijd bij ons thuis koffiedrinken.

Dan ging ik stil in een hoekje zitten, zodat je niet op viel (anders moest je naar bed) en luisterde naar waarover gesproken werd... en dat heeft toch wel de grootste indrukken achter gelaten! Dan voelde ik een heimwee..., heimwee... naar de hemel(hoe gek dit ook klinkt).

*Rode Kruis gebouw
Emmastraat Vlaardingen*

Ik heb nu nog dikwijls het verlangen naar die tijd, dan ben ik zeer bedroefd dat ik onze (groot-) ouders niet meer heb, dan mis ik ze zó!
Onze biddende (groot-)ouders, maar dat laat je natuurlijk aan niemand merken.

Lieve groeten van jullie zus en tante,
Bartelien

En dan natuurlijk nog een versje van (o)ma.

Appeltjes

Liggen er geen appeltjes meer op de grond,
Heb je ze al in je mandje?
Kom mee, dan gaan we op een draffe naar huis,
Niet laten vallen hoor, Jantje!

Moesje, die maakt dan weer appelgelei,
Jij mag haar helpen met vullen.
Één potje wordt er voor jou en één voor mij,
Jantje, wat zullen wij smullen.

Appeltjes op de grond

OPA'S HERINNERINGEN

Zoals gebruikelijk gaan wij nu weer verder met **Opa's Herinneringen**.

Moeder (oma) schreef reeds over onze zeer nare verkeringstijd. Maar wij kwamen tenslotte toch op 6 juni 1934 tot een huwelijk. Wij waren zeer gelukkig met elkaar.
Er ontstonden echter al heel spoedig moeilijkheden.

Markt 44 Vlaardingen

Ik was niet erg sterk en na al de ondervonden ellendigheden was ik er zo naar aan toe, dat ik op raad van onze dokter, versterkende middelen moest gebruiken. Daarvoor was geen geld. Ik verdiende f 85,- (gulden) per maand. De huishuur bedroeg f 5,50 per week (Markt 44).

Er was eigenlijk na de geboorte van onze oudste dochter Nel steeds te kort. Mijn vader en moeder boden aan bij hen in te komen te wonen om onze huur uit te sparen.

Wij hebben bij hen ongeveer 4 maanden ingewoond. Inmiddels kon (o)ma iets bijverdienen en wij verhuisden toen naar de Parkweg. Daar is Jacob geboren.

Maar weer tobde ik met mijn gezondheid, omdat het huis te vochtig was, zodat wij na ongeveer twee jaar verhuisden naar de Bachstraat. Daar woonden wij tot het uitbreken van de oorlog. Hier is veel gebeurd. Ik heb door bijzondere omstandigheden hier mijn verloren staat in mogen leven. Daar ben ik in opgenomen en, ik denk door wel een zeer zware strijd die daarmee gepaard is gegaan, geheel lichamelijke ingestort.

Parkweg gezien vanaf de Binnensingel

Bachstraat

Bovendien ben ik daar een jaar door tbc aandoening ernstig ziek geweest. Een controlerende arts meende en zei dit ook tegen (o)ma dat ik wel niet lang meer zou leven. Maar groot wonder, ik genas door de goede hand Gods over mij. (O)ma verzorgde mij uitstekend. Wij waren nergens in, dus niet verzekerd, doch de Heere voorzag ons van alles wat er nodig was overvloedig. Van Gods Woord en werk begreep (o) ma evenwel zo goed als niets.

De volgende maal schrijft (o)pa iets over de wederwaardigheden tijdens de oorlog. Een moeilijke en een zware tijd moet dat geweest zijn.

JARIGE VAN DE MAAND

Dan beginnen wij deze rubriek allereerst met een bedankje. En wel van **Olivier Vlot**.

Olivier Vlot

Hallo allemaal,

Namens Olivier Vlot moeten wij jullie allen van harte bedanken voor de mooie kaarten die hij voor zijn verjaardag heeft ontvangen. Sommigen kaarten zelfs met inhoud!

Hij was er heel blij mee en ze staan voor de sier op zijn kamer.

Iedereen de hartelijke groetjes van
Cees en Elisabeth

Dan volgt nu een herinnering van **“De Jarige van de maand oktober”**.
Dat is zoals jullie weten:

Christian Polinder

Christian Polinder

Christian is het zoontje van **Wijnand en Maria Polinder** en hij hoopt op 17 oktober vier jaar te worden.

Zoals onlangs in de nieuwsbrief is vermeld, zijn **Wijnand en Maria met hun kinderen** verhuisd. Dus als je **Christian** wil verrassen met een kaartje, dan moet je deze sturen naar:

Christian Polinder,
Spoekeboompje 5,
8075 DJ Elspeet.
0577-492910

Bellen:

Stuur je liever een e-card of een e-mailtje, het mailadres is:

mc_stam@hotmail.com

Voor de maand november hebben wij weer een aantal meldingen ontvangen. Dit maal was de keuze niet moeilijk omdat wij voor één persoon meerdere aanmeldingen hebben ontvangen. En dat betreft:

Naomi Klomp- van Krimpen

Voor haar kregen wij diverse mails, onder andere de volgende.

Hallo oom Maarten,

Bij dezen wil ik Naomi, op D.V. jarig op 1 november en dan wordt ze 30 jaar, opgeven als jarige van de maand. Naomi heeft een opgroeiend, druk gezin waar ook de nodige zorgen en problemen zijn. Desondanks is zij altijd vrolijk en optimistisch en staat zij, zo nodig ook voor andere klaar. Al met al een rede om haar eens in het zonnetje te zetten.

Alvast hartelijk dank.

Liefs, Elizabeth

Naomi Klomp- van Krimpen

Dat lijkt ons een goed idee, daarom roepen wij jullie op om op 1 november **Naomi** te verrassen met het sturen van een kaartje. Deze moet je sturen naar:

Naomi Klomp- van Krimpen,
Gerard Doustraat 16,
2902 GJ Capelle aan den IJssel.

of telefoneren naar: **010-4501390**

of mailen naar ; **nyklomp@hotmail.com**

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:

(Ome) Maarten en (tante) Sophia.